

LOKALA SIDOR

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Arbeta tillsammans i Herrens vingård

Äldste Mark Gilmour, England

Områdessjuttio

Äldste
Mark Gilmour

Nyligen fick jag tillfälle att träffa de systrar och äldster som förberedde sig för att gå ut på missionsfältet vid missionärsskolan i Preston. Jag visade dem ett foto som togs under min tid som ung missionär i Österrikemissionen Wien. Det var ett foto av mig stående mitt i en vingård med texten "Arbetar i Herrens vingård" överst, vilket ledde till ett samtal om en av mina favoritdelar i Mormons bok, liknelsen om olivträdet i Jakob, kapitel 5. I liknelsen skingras Israels hus (olivträdet) över hela jorden (vingården)¹ och sedan, efter en period av avfall, samlar vingårdens Herre, som är Jesus Kristus, hem dem i säkerhet.

Min favoritdel av det här kapitlet börjar med vers 70. Vingårdens Herre skickar sin tjänare, som i Läran och Förbunden 103:21 identifieras som profeten Joseph Smith, tillsammans med några "få" andra tjänare, att arbeta i vingården av hela sin kraft en sista gång. Det här föreställer början på tidernas fullbordans utdelning och den fortgående återställelsen, i vilken vi arbetar tillsammans med vingårdens Herre, ja, Jesus Kristus.²

Vilken underbar insikt och tröst det är att veta att vi inte arbetar ensamma, och att det här inte bara är missionärernas arbete eller medlemmarnas arbete – det är Herrens arbete, och han har sänt oss alla, missionärer och

medlemmar, att samla in Israel. Profeter och apostlar i den här tidsutdelningen har upprepade gånger sagt till oss att "nu är det dags för medlemmar och missionärer att komma samman ... [och] verka i Herrens vingård för att föra själar till honom".³

President Russell M. Nelson talade om det här stora insamlingsarbetet vid den världsomfattande andakten för ungdomar i juni 2018. Han sa:

"Det här *är* de sista dagarna, och Herren påskyndar sitt verk att insamla Israel. Den insamlingen är det viktigaste som sker på jorden i dag. Inget annat kan jämföras i fråga om omfattning, inget kan jämföras i fråga om betydelse, inget annat kan jämföras i fråga om majestät. Och om ni väljer det, om ni vill, kan ni vara en stor del i det. Ni kan vara en stor del av något stort, något storslaget, något majestätiskt!

När vi talar om *insamlingen*, säger vi helt enkelt den här enkla fundamentala sanningen: Alla vår himmelske Faders barn, på båda sidorna av slöjan, förtjänar att få höra budskapet om Jesu Kristi återställda evangelium."⁴

I vers 52 till och med 68 förklarar vingårdens Herre vad arbetet att samla in eller ympa in olivträdet grenar innebär. Han kallar tjänarna att "gräva omkring dem och beskära dem och

gödsla dem ännu en gång ... så att alla ännu en gång kan få näring, för sista gången".⁵ Under vårt samtal bad jag de unga missionärerna att beskriva i ett ord hur den här kombinerade ansträngningen, att som missionärer och medlemmar arbeta tillsammans för att samla in Israel, ser ut. Dessa ord innefattade termer som kärlek, vänlighet, vänskap, tillit, förståelse, acceptans, glädje och lycka.

Alma och Amulek i staden Ammonihah är ett mycket bra exempel. Alma, missionären, bygger på Amuleks undervisning precis som våra missionärer avskiljs och utbildas att göra, men det är Amulek (medlemmen) som fångar folkets uppmärksamhet.⁶

Jag vittnar om att när vi tar emot Herrens inbjudan att arbeta sida vid sida med honom i den här stora insamlingen blir vi mer som Kristi sanna lärjungar, och vi upplever den välsignelse av lycka som han har utlovat.⁷ ■

FOTNOTER

1. Jakob 5:14
2. Jakob 5:72
3. Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", generalkonferensen i oktober 2013.
4. Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.lds.org.
5. Se Jakob 5:63–64
6. Alma 10:12 (se kapitel 9–14)
7. Jakob 5:75; Jeffrey R Holland, "Vara med och styrka dem", generalkonferensen i april 2018.

Tusentals mazariner och mycket mer

Madeleine Blomberg och Terez Nilsson

Madeleine Blomberg kände sig manad att intervjua Else-Britt Lindberg för en artikel i Liahonas lokala sidor. Båda två tillhör Karlskrona gren. Madeleine blev inspirerad av en tidigare artikel i Lokala sidorna som handlade om Stockholms södra stavs bidrag till Röda Korset. I sin artikel berättar Madeleine om hur denna ödmjuka och hjälpsamma syster är ett fantastiskt exempel på tjänande. Att bo på en plats långt borta från kyrkan har inte varit ett hinder för Else-Britt att hitta sätt att tjäna på.

Det var bara den 22-åriga tvåbarnsmamman Else-Britt som släppte in missionärerna när de knackade på alla dörrarna i det stora hyreshuset i Södertälje. Tack vare Mormons bok, som på många sätt liknade Bibeln, valde Else Britt att lyssna till missionärerna. "Jag kände med en gång att den var sann." En märklig omständighet var att en av de missionärer som hittade Else-Britt i Södertälje tidigare under sin mission hade träffat och undervisat hennes föräldrar nere i Oskarshamnstrakten. Föräldrarna hade då fått en positiv bild av kyrkan och dess missionärer. Else-Britt trivdes verkligen med sitt medlemskap i dåvarande Södertälje gren. De två flickorna, som senare blev tre, kunde följa med henne till kyrkan. När Else-Britt sedan blev 26 år ville maken tillbaka till sina hemtrakter och familjen flyttade till Mönsterås, en ort långt bort från närmaste gren. Där följde en tid av sjukdom, andra problem och skilsmässa. Else-Britt och flickorna flyttade därefter till Kalmar. I Kalmar fick Else-Britt plats på ett konditori, ett arbete som hon älskade och som hon sysslade med både i Södertälje och i Mönsterås.

Else-Britt gifte om sig med Göte, en god man som inte heller han var medlem i kyrkan. När hon berättade för Göte om Joseph Smith och

Mormons bok frågade han: "Fanns det inga vittnen?" "Jo, det var just det det fanns, förstår du!", svarade Else-Britt glatt. Det gillade han. Han var också nöjd med att man inte nyttjade sprit. "Ja, en sann religion måste ta avstånd från spriten", sa han.

Ensam hemma en dag bad Else-Britt till Gud att om han ville att hon skulle komma tillbaka till hans kyrka, att han då skulle skicka någon till henne. Detta besök kom fyra år senare, när man återigen organiserat en gren i Kalmar. Grens-president Bengt Dahlström knackade på hennes dörr för att bjuda in henne till kyrkan. "Jaså, ni kommer nu", sa Else-Britt. "Jag har väntat på er." Bengt hämtade hustrun och dottern som suttit kvar i bilen och familjen bjöds på saft och tårta. Sedan den dagen har Else-Britt alltid varit aktiv i kyrkan.

Göte hade aldrig något emot kyrkan, men blev dock aldrig medlem. Han lät grenen ha möten i deras hem under flera perioder. När Göte var dålig i cancer kom äldsterna och gav honom en välsignelse – då kände han något viktigt. "Kunde de inte ha stannat!?" blev hans fråga till Else-Britt. Innan Göte gick bort sa Else-Britt till honom: "När du kommer till andra sidan, Göte, och hör om evangeliet där, acceptera det då!"

FOTO: JULIA SOFFER ABRAHAMSSON

Else-Britt Lindberg

Else-Britt var sorgsen över att hennes älskade make inte hade accepterat evangeliet under jordelivet. Hon ville ju så gärna det. Hon låg en gång på knä och utgöt sina tankar när hon hörde en stilla röst: "Men har du bett om det?" Nej, faktiskt inte. Märkligt nog inte! Så då gjorde hon det. Hon bad en innerlig bön om att få veta hur det stod till med hennes kära Göte. En tid efteråt, en helt vanlig dag vid busshållplatsen, får hon sitt svar. Plötsligt bara känner hon det. Göte har accepterat evangeliet och han vill vara besegrad till henne för evigt! "Jag kände mig rikast i stan. Jag hade fått den bekräftelse jag bad om!"

Pensioneringen kom sedan efter 22 år inom verkstadsindustrin. Hon var på ett företag i Kalmar som hette Rifa (Radioindustrins fabriksaktiebolag). Else-Britt hade nu både kraft och tid över, så hon började ett engagemang inom Röda korset som fortsätter än idag. Otaliga timmar har lagts ner på att sortera kläder, att sticka och att baka. Nu säger kroppen ifrån och det blir mest de populära stickade mössorna som lämnar Else-Britts händer till stöd för Röda korsets verksamhet. Mössorna säljs för 60 kr styck

på Kupan, Röda Korsets affär och samlingspunkt i Kalmar. Genom åren har där sålts tusentals av de efterfrågade mazarinerna som Else-Britt stått och bakat. Och lika många av hennes delikata bullar. ”Man får hjälpa till om man kan” förklarar Else-Britt.

I kyrkan har Else-Britt även bidragit med andra talanger. Hon är en skicklig talare och jul blir det inte för medlemmarna i Karlskrona gren om inte Else-Britt utantill har citerat de åtta långa verserna av Viktor Rydbergs ”Tomten”. Ibland låter hon sig övertalas till att på fester, med djup och klar stämma, sjunga det underhållande gamla skillingtrycket Lycklige Jim. ”Hon är suverän som artist, vår Else-Britt”, förklarar Madeleine.

Dessa båda systrar hann under intervjutiden också med att dryfta andra viktiga ämnen som historia, släktforskning och skrifterna. Allt som fascinerar Else-Britt Lindberg från Lindsdal utanför Kalmar. Madeleines sista fråga var: ”Om du fick önska dig något, Else-Britt, vad skulle det vara?” ”Jag önskar att jag var rik så att jag kunde hjälpa de fattiga. Det är så många som lider.”

Else-Britt har alltid försökt lindra och hjälpa, men hon hade velat göra så mycket mer. Madeleine vittnar dock om att Else-Britts många och generösa gåvor har blivit till stor hjälp och uppmuntran för många människor genom åren.

En gång i månaden kommer systemmissionärerna och seniorparet Neilson hem till Else-Britt där de håller möte tillsammans med andra som vill komma. Då myser Else-Britt. Då dukas det upp läckerheter och alla låter sig väl smaka. ■

Evangeliebiblioteket – en viktig vardagsresurs

Många tycker att den viktigaste appen att ha på sin elektroniska enhet är Evangeliebiblioteket. Du kan ladda ner den gratis på Appstore. Evangeliebiblioteket är en fantastisk samlingsplats för kyrkans material. Du hittar allt från skrifterna till filmer. Under inställningar, en ikon som ser ut som ett litet kugghjul, kan du välja språk. Gå på upptäcktsfärd bland utbudet! Den engelska Gospel Library har betydligt mer innehåll än svenska Evangeliebiblioteket, men även i det svenska materialet hittar du många godbitar.

Vi har frågat några systrar efter exempel på hur de använder Evangeliebiblioteket i sin vardag.

”Jag har använt Evangeliebiblioteket som resurs till Primär, läst i handboken för mitt nya ämbete, slagit upp skriftställen och läst generalkonferenstal.”

Beth Samuelsson Westerlund, Jakobsbergs församling

”Jag använder appen för att lyssna på generalkonferenstal.”

Helén Bentham, Kungsbacka församling

”När jag undervisar min lilla dotter ger Evangeliebiblioteket snabb tillgång till bilder och annat material för barn. Underbart!”

Mele Wiebe, Lunds församling

”Vi kallar det e-biblioteket och det är det vi använder. Inga fysiska böcker och nästan bara på engelska. Detta har blivit naturligt för oss eftersom våra barn har tjänat i engelskspråkiga missioner. Alla länkar fungerar så

bra och det är lätt att hitta korta filmer som passar till ämnet vi tar upp.”

Jacqueline Krylborn, Västerhaninge församling

”Jag har grävt ner mig i materialet som rör oberoende, kyrkans historia och enskilda och familjer. Det finns så mycket bra att ta del av i Evangeliebiblioteket!”

Evelina Fogelberg, Utby församling

”Jag går in under ’Musik’ när jag väljer ut psalmer till söndagen.”

Nancy Bertilson, Hägerstens församling

”Jag har helt gått över till den digitala tekniken vad gäller mina skriftstudier. När jag läser Mormons bok använder jag understrykningsmöjligheterna i olika färger, samt kollar hänvisningar.”

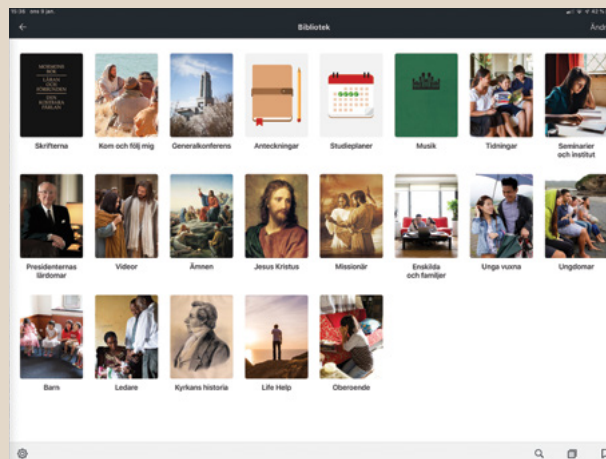
Elisabeth Hussler, Luxemburg, Nancy stav

”Nu använder jag Evangeliebiblioteket för lektionerna i Hjälpföreningen, både för att ta del av innan söndagen, och även under lektionstid.”

Linda Karlsson, Borås Församling

”Jag älskar att lyssna till generalkonferenstal när jag städar eller sköter tvätten. Jag använder också Evangeliebiblioteket när jag och barnen vill läsa något inspirerande tillsammans. De tycker om att höra om hur barn från hela världen lever efter evangeliet.” ■

Amanda Schanner, Lund

Små och stora svenska mirakel

Henrik Ahlström
Lunds församling

Jag hade varit inne i Lund med ett par kompisar och sett på bio. Det var sent och vi gick åt skilda håll. Jag gick ensam mot bilen. Det fanns två sätt jag kunde gå för att komma till platsen där jag hade parkerat. Rakt fram eller till vänster, båda vägarna skulle ta lika lång tid. Jag bestämde mig för att ta den som gick rakt fram. När jag nästan passerat möjligheten att gå till vänster fick jag en så stark känsla att jag ändå borde gå åt vänster och hjälpa personen som skulle komma att trilla med sin cykel. Jag ändrade riktning

Henrik Ahlström

FOTO MORGAN JUDD

eftersom känslan jag fick var så stark och specifik. Samtidigt som jag tänkte att detta var en väldigt konstig tanke fick jag se en kille som kom cyklande halvvägs nere på vägen. När han var precis framför mig gör han den sjukaste trillningen ner i gatan med huvudet först. Han blir liggandes alldeles stilla på gatan. Det jag tänkte då var: "Jaha, då gör vi det här!" Jag hjälpte honom upp och jag gick med honom dit han skulle. Han var både förvirrad och vilsen. Han var mycket tacksam när vi skildes åt.

Det är mitt vittnesbörd att Anden talar till oss, och det är genom hans viskningar som vi kan vara redskap att hjälpa Guds barn i deras svåra stunder. Om vi lyssnar och agerar kan vi vara på rätt ställe vid rätt tidpunkt. ■

Övergång mellan åldersgrupper för barn och ungdomar

Från pressmeddelande –
Salt Lake City 14 dec 2018

Vanliga frågor

1. Hur ser schemat ut för åldersgruppernas övergångar?
Barn slutar vanligtvis i Primär och börjar i Söndagsskolan och Bikupsklassen eller diakonernas kворum i början av januari det år de fyller 12. Unga kvinnor går vanligtvis vidare till nästa klass i Unga kvinnor och unga män till nästa kворum i aronska prästadömet i början av januari det år de fyller 14 och 16. Den här övergången sker efter åldersgrupp, inte på barnens och ungdomarnas födelsedagar.

Vissa barn och ungdomar kanske inte går vidare mellan organisationer, klasser eller kворum enligt det vanliga schemat på grund av personliga omständigheter. Biskopen och föräldrarna rådgör tillsammans om vad som är bäst för varje barn och ungdom.

2. När får unga män ordinerats till ett ämbete inom aronska prästadömet? När kan unga kvinnor och unga män få en tempelrekommendation med begränsad användning?

Unga män får ordinerats till tillämpligt prästadömsämbete i januari det år de fyller 12, 14 och 16. Ordinationer sker vanligtvis under januari månad. Unga kvinnor och ordinerade unga män kan få en tempelrekommendation med begränsad användning i januari det år de fyller 12. Men ordinationer

Avresande volontärer

Viktor Wallentin från Alingsås församling har kallats att verka som volontär. Han kommer att arbeta i Rysslandmissionen Moskva. Viktor är son till Fredrik Wallentin och Lotta Wallentin. ■

Viktor Wallentin

Elvaåringar som slutar i Primär börjar gå i Söndagsskolan. Söndagsskolans presidentskap delar upp ungdomar i åldern 11 till 18 år i klasser efter ålder. Klasser kan organiseras

Svenska pionjärer – Lennart och Gunnel Olausson

Beth Samuelsson Westerlund, dotter
Jakobsbergs församling

Min mor Gunnel Appelgren föddes i Kalmar 1931 och hade fem syskon. När Gunnel var sexton år pensionerades hennes far och familjen flyttade till Norrköping, enligt önskemål från Gunnels mor Delia som var uppvuxen där. När Gunnel var nitton år kom hon i kontakt med kyrkan via en vän. Gunnel fick så småningom ett vittnesbörd och döptes i Norrköping två år senare.

Gunnel fullgjorde en mission för kyrkan 1953–1954 då Eben R.T. Blomquist var missionspresident i Sverige. Gunnel tjänade i Eskilstuna, Östersund och Hudiksvall. Hon älskade sin mission och blev särskilt god vän med en av sina missionärskamrater, Beth Brown från Garland i Utah. Beth gifte sig senare med Bengt Jonsson från Sverige. Våra familjer har haft en livslång vänskap som sträcker sig över generationerna.

Efter missionen sa missionspresidenten till Gunnel att någon väntade på henne. Det var Lennart Olausson som Gunnel lärt känna tidigare och som nu bodde i Motala.

Lennart föddes i Chicago i Illionis av svenska föräldrar. När han var sju år gammal flyttade familjen tillbaka till Sverige, till Örebro. Fadern kom från Kumla. Efter skoltiden började Lennart arbeta för SJ på bangården i Krylbo. Ett halvår senare var Lennart med om en olycka där hans högra

till prästadömsämbeten för unga män och tempelrekommendationer med begränsad användning för unga kvinnor och unga män baseras även fortsättningsvis på om de är värdiga och redo och på andra personliga omständigheter.

3. Är åldrarna för ordination av prästadömsämbeten för unga män doktrinärt baserade?

Nej. Åldrarna för ordination till aronska prästadömet har varierat under kyrkans historia.

4. Uppmärksammar biskopsråd under sakramentsmötet de som slutar i Primär, de som går vidare till en ny klass eller ett nytt kворum samt unga män som ordineras till ett prästadömsämbete?

Biskopsråd uppmärksammar inte barn och ungdomar under sakramentsmötet när de går vidare mellan organisationer, klasser och kворum. Unga män som ordineras till ett prästadömsämbete presenteras under sakramentsmötet för församlingens stödjande röst. De kommer inte fram till talarstolen utan ställer sig upp i församlingen när deras namn presenteras och de inröstas.

5. Hur ändras Primärs och Söndagsskolans klasser?

för varje åldersgrupp, eller så kan flera åldersgrupper kombineras i en klass. Primärklassen Kämpar 11 upphör.

6. Får ungdomar som ännu inte fyllt 12 år vara med på läger? Får ungdomar som ännu inte fyllt 14 år vara med på danser och ungdomskonferenser?

Ja. I allmänhet får ungdomarna i en klass eller ett kворum ta del av de förmaner som är lämpliga för klassen eller kворumet. Med föräldrarnas godkännande får bikupsflickor och diakoner vara med på läger innan de fyller 12. Likaså får Mia-flickor och lärare vara med på danser och ungdomskonferenser innan de fyller 14. Men unga kvinnor och unga män ska vara minst 16 år gamla innan de börjar dejta (se *Vägledning för de unga* [2011], s. 4).

7. Får ungdomar som ännu inte fyllt 14 ha stöduppdrag?

Ja. Alla Mia-flickor och lärare får inbjudas att delta i stödverksamheten och får ha stöduppdrag. De behöver inte vänta tills de fyller 14.

8. Hur påverkas aktivitetsdagarna av de här ändringarna?

Där så är praktiskt fortsätter Primär att ha aktiviteter för flickor och för pojkar. Barnen får börja vara med på aktivitetsdagarna i januari det år de fyller 8 och fortsätta tills de slutar i Primär. ■

Gunnel och Lennart Olausson

arm kländes så svårt att den delvis fick amputeras. Resten av sitt liv bar Lennart en armprotes. Han fick lära sig skriva med vänster hand och han fick också byta arbetsplats.

År 1946 kom Lennart i kontakt med missionärerna då han ombads undervisa i engelska i kyrkan i Örebro. Han döptes två år senare. Fyra år efter dopet flyttade han till Motala där han blev chef på Sj:s resebyrå. Lennart och Gunnel hade träffats genom kyrkan och när Gunnel kom hem från sin mission friade Lennart snabbt.

Lennart och Gunnel gifte sig i april 1955. Först blev det vigsel i Norrköping och senare, i september samma år, beseglades de i templet i Zollikofen i Schweiz. De var det första paret som beseglades i det templet. Genom åren hjälpte Lennart till att organisera många tåg- och bussresor till templet i Schweiz.

De första två barnen, Beth och Anders, föddes i Motala. År 1961 flyttade familjen till Linköping som då tillhörde Norrköpings gren. Så småningom blev Lennart grenspresident. Två barn till föddes, Håkan och Karin. I Linköping fick familjen nya vänner, bland andra familjen Kessén, som blev medlemmar där i mitten av 60-talet. Vi fick pendla till Norrköping på söndagarna under några år. I veckorna höll Gunnel hemprimär med oss barn.

År 1968 flyttade hela familjen till Utah, där Lennart fått jobb. Vi barn gick i skolan och i kyrkans klasser. Vi fick många vänner, men när ett halvår hade gått flyttade vi tillbaka till Sverige och då till Norrköping. Gunnel, som var mån om slakten, ville vara nära sina föräldrar som började bli till åren komna och det fanns ju många vänner i kyrkan i Norrköping också.

Under årens lopp hade både Gunnel och Lennart många olika ämbeten. De ville tjäna sin nästa som Kristus gjorde. De var fina exempel för oss och för andra. Släktforskning och tempelarbeta låg Gunnel varmt om hjärtat och hon forskade både för familjen, för släktingar och för andra medlemmar i kyrkan. Hon tjänade också som stavs-genealog för utdragsprogrammet.

Vi barn åkte på ungdomskonferenser, läste seminariet och hade ämbeten i kyrkan. Vi har många kära minnen från tempelresor till Schweiz och från andra aktiviteter. Vi uppskattade medlemsfamiljerna i Stockholm som öppnade sina hem för oss i samband med konferenser och aktiviteter.

Jag, Beth, gifte mig tidigt med Lars Samuelsson, vi fick en son och fyra döttrar och nu finns det elva barnbarn. Lars avled 2010 och jag är sedan fem år omgift med Mats Westerlund. Vi bor i Bromma och tillhör Jakobsbergs

församling. Min bror Anders flyttade till Stockholm där han gifte sig med Maria Fahlander. De har en son och två döttrar.

Håkan, numera Hokan, kallades till Irland på mission. Han var där 1983–1984. Därefter flyttade han till Utah och utbildade sig vid BYU. Hokan är gift med Anne Inkley och bor i dag med sin familj i Bountiful i Utah. De har två döttrar och tre söner, varav två har tjänat på mission i England och i Arizona. Yngsta sonen är nu på mission i Las Vegas. Hokan och Anne har också hunnit få två barnbarn.

Min syster Karin åkte över till USA 1984 där hon träffade Robert Mayo på BYU. De vigdes i templet i Stockholm 1986 och bor nu nära Palmyra i New York. Deras son tjänade sin mission i Salt Lake City. Karin och Robert har också två gifta döttrar och två barnbarn.

Lennart blev sjuk i MS. Detta ledde till att han blev rullstolsburen i mitten av 80-talet. Trots denna prövning höll han modet uppe. Han gav föreläsningar om sina resor, han vävde, han målade och han hjälpte till att översätta missionärsdiskussioner och dokument från både engelska och franska, språk som han behärskade flytande. Lennart hade ett starkt vittnesbörd och älskade att se kyrkan växa. Lennart lämnade jordelivet i november år 2000. Gunnel började utveckla Alzheimers sjukdom några år därefter. Hon åkte och hälsade på barn och barnbarn i USA vid ett flertal tillfällen. Hon dekorerade tårtor när barnbarnen gifte sig och var känd för sina goda bakverk. Gunnel var ett solsken och hade stort tro hela livet. Gunnel somnade in i september 2012. ■

Avlidna

Rolf Stridde avled efter ett kort sjukdomsförlopp den 7 januari 2019 vid 74 års ålder. Efter att just ha avslutat två veckors tjänande i templet i Stockholm, kallade Herren hem Rolf Stridde. Hans tempelbesök var mer frekventa de sista åren. Han älskade att åka till templet och gjorde det så snart han hade råd och möjlighet. Han gladdes stort av så många fina och omtänksamma människor som alltid mötte honom där trots, eller kanske på grund av, hans nedsatta syn de sista åren. I många år cyklade han långt till kyrkan. Han kämpade mer än de allra flesta av oss, både fysiskt och mentalt, men har nu vunnit en stor seger och evig belöning.

Som enda personen i sin släkt döptes han in i kyrkan 1977 och tillhörde

**Rolf
Stridde**

länge Hägerstens församling i Stockholm. De sista åtta åren tillhörde han Skövde gren, då han bodde i ett hus i Fägre, söder om Töreboda. Han efterlämnar inga barn, men många sörjande.

Fredrik Cederberg

Märta Malmros, född 1919 i Sandviken, har lämnat oss. Denna älskärda och paranta dam döptes som sjuttioåring i Malmö församling. I höst skulle Märta ha fyllt 100 år. De sista åren tillbringades hemma på grund av sjukdom och blindhet, men dessförinnan levde Märta ett mycket aktivt och

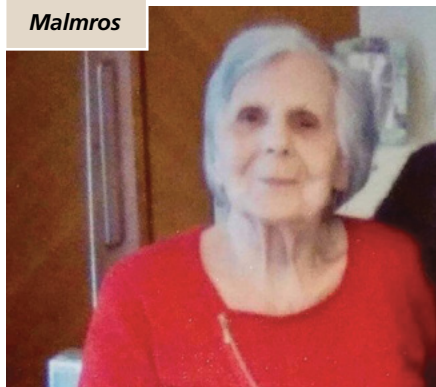
händelserikt liv. Som ung tillbringade hon en lång tid i USA där hon träffade sin svenske make Bengt Malmros. Tillsammans återvände de lite motvilligt till Sverige. Bengt drabbades sedan av en allvarlig sjukdom och dog redan 1968 när Märta bara var 49 år. Bengt och Märta hade en älskad son tillsammans, Peter. Även Peter gick före Märta genom slöjan då han som 43-åring utan efterkommande avled i cancer.

I den lilla boken "Episoder ur ett långt liv" skildrar Märta en svunnen tid med glädjeämnen och bekymmer som är främmande för oss i dag. Hon avslutar boken med att vittna om att hon har blivit fast förankrad i sin tro på lärdomarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Hon skrev särskilt om templets välsignelser som gett henne möjlighet att beseglas till sina nära och kära för evigt. ■

Vännerna i Malmö församling

**Märta
Malmros**

Book of Mormon-musikalen, Mormons bok och en envis smålänning

Ida Magnusdotter Ganeteg

Religion och andlighet är något som Rkretsat runt mig ända sen jag var liten. Inte i mitt eget hem, men eftersom jag och min familj bodde i Smålands urskogar mitt i bibelbältet. Likt min familj var jag stolt icke-religiös fram tills jag var tio år gammal. Då tändes en gnista av tro i min själ. Jag fann sanning i Bibeln och jag visste att Jesus Kristus var vår Frälsare. Men som för många andra som läst Bibeln väckte den också många frågor som var svåra att besvara. Så började min andliga resa. Jag skulle

senare studera teologi. Jag kom då i kontakt med olika religiösa tänkare, men jag kände inte samma sanning som när jag läste Bibeln för första gången. Mina studier ledde inte till större övertygelse, utan jag kände bara än mer att jag aldrig någonsin skulle få svar på mina funderingar.

Ungefär två år senare innebar mitt heljobb att vara konferencier och sketch-artist på olika cosplay-event runt om i Sverige. (Cosplay är en form av kostymerat uppträdande med

ursprung i Japan. I väst handlar det primärt om rollfigurer från populärmedia.) På den vägen kom jag i kontakt med en viss musikal vid namn The Book of Mormon. Jag hade aldrig tidigare riktigt hört talas om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Under ett event skulle jag spela huvudrollsinnehavaren i musikalen, en missionär som skickas ut till Uganda. Jag hade sett musikalen flera gånger. Musikalen gör ett bra försök att ge publiken en generell idé om kyrkan under de två speltimmarna, men som åskådare går man därifrån med fler frågor än när man kom dit. Jag kände att jag hade för lite kött på benen vad gällde denna kyrka, så jag beslutade mig för att läsa Mormons bok. Genom hemsidan mormon.org kom jag i kontakt med två missionärer som tjänade i min hemstad Lund. Det var äldste Hambrick och äldste Balls. Vi stämde träff samma vecka då de skulle överlämna ett exemplar av boken. Det var med spänning jag inväntade att klockan skulle slå 18:30 och missionärerna skulle komma på besök. Det var två vänliga ansikten som slog sig ner vid mitt köksbord och åt kanelbullar medan jag ställde de självklara frågorna om dop för de döda och vad Kolob är ... När de gick lämnade de ännu fler frågor efter sig. Jag beslutade mig tidigt för att jag minsann inte skulle gå med

i någon kyrka. Min tro som jag byggt upp i Svenska kyrkan stod fast och att läsa Mormons bok skulle inte rubba den säkerheten. Men allteftersom jag läste i den blå boken började många av de svåra frågor som jag tampats med luckras upp och besvaras. Detta väckte nästan en ilska inom mig. Hur kunde detta absurda och nya vara sant?

Äldsterna Hambrick och Balls inbjöd mig att komma till kyrkan följande veckor och mitt första besök förgylldes av trevliga och nyfikna människor. Det ljus som uppfyllde dem gjorde mig nästan ännu mer provocerad att ställa svåra frågor, att vara ännu mer envis och att trilskas ännu mer. Jag ville inte tro på det vittnesbörd som började växa inom mig. Medlemmar och missionärer bemötte detta genom att bjuda in mig till lektioner där jag uppmanades att ställa frågor om evangeliets principer och att vara kritisk mot det jag hört och läst. De bemötte mig även genom att bjuda mig till deras hem för att äta middag och prata om evangeliet. Månaderna gick. Jag fortsatte att gå i kyrkan och att bli undervisad av missionärerna som troget mötte upp med mig flera gånger i veckan. Men jag gjorde klart för dem varje gång att jag minsann inte ville bli döpt. Under tiden kändes det som att vår himmelske Fader hade

fullt upp med att putta mig framför sig och visa mig väldigt konkret att Jesu Kristi kyrka är den enda sanna kyrkan. Bönesvar och mirakel kom i överflöd varje gång jag tvekade. Det kändes nästan som om Gud fick sig ett gott skratt varje gång. Tänk så envisa och fångade i våra egna tankar vi kan vara. Vi kan vägra att se en tydlig väg som leder till det som är gott och sant.

Det största miraklet som skedde var en eftermiddag i april när missionärerna och jag satt på en buss tillsammans på väg hem från Malmö församling. Samtalet klingade av, och när det var tyst så föll orden från mina läppar utan att jag själv hade någon som helst kontroll: "När kan jag bli döpt?" Vi var alla lika chockade och ingen av oss var helt säker på vad som just sagts. Men de fem orden satte en plan i rullning som ledde till mitt dop den 19 maj 2018. Det var en vecka efter det att jag gjorde mitt framträdande som missionär i evenemanget baserat på Book of Mormon-musikalen.

Sedan första gången jag läste Mormons bok kunde jag nu vittna om dess sanning, även om det först bara var för mig själv. Min tro på Kristus har stärkts så mycket och den Helige Andens närvaro är så konstant och stark att jag inte kan förneka kyrkans äkthet. Min omvändelse är ingen annan lik, men att människan är envis och fast i sina egna tankar är inte unikt. Om hon låter sig rubbas lite grann av Guds perfekta plan kan den mest envisa smålänning se sanningen och lära sig älska honom ännu mer. ■